

SLOVENIJA, MOJA RODNA DOMOVINA

Moja rodna domovina ... Te besede zvenijo tako domače in prijetno. Ob teh besedah pomislim na naš skromen, topel in ljubeč dom. Kako lepo je pozimi sesti na klopcu okrog tople domače krušne peči, mi jo namreč še vedno imamo, krušno peč. Mama v njej peče kruh. Poleti se je lepo dolgo igrati zunaj na topli dišeči zemlji.

Naša družina. Mama, oseba, ki mi je podarila življenje. Kako lepo jo je gledati, ko trudna od naporov dneva zapre oči in še prej sklene žuljave in zdelane roke ter moli za nas - svoje otroke. Oče, mož, ki me brani pred hudobnimi vplivi sveta in ki je hkrati moj največji kritik in tisti, ki me vzgaja s trdo roko. Sestrica, oseba, ob kateri mi ni dolgčas in me vedno spravi v dobro voljo, zna mi tudi nagajati. Babica, oseba, ki mi že od rojstva polaga v moje srce nauke o življenju in me uči, da ni vedno vse rožnato.

Moja domovina, to so gore, jezera, morje ... Vse to in še več je moja ljuba rodna domovina.

Kar žalostna postanem, ko pomislim, da se s časom vse to spreminja. Domovi ponekod več niso tako domači in topli, spoštovanja med starši in otroci ni več, pa tudi spoštovanja med človekom in naravo ni več. To je zelo žalostno. Ali kdo sploh kdaj pomisli, kaj se bo nekoč zgodilo s človeškimi odnosi, do kako daleč se bomo odtujili in postali nepomembni? Ali bomo znali prisluhniti naravi?

Opažam tudi, da ljudje nimajo več časa drug za drugega, za pristne prijateljske odnose, za svoje bližnje. Sodobna tehnologija nas sili v hiter življenjski tempo. Čeprav so včasih kmetije obdelovali ročno in jim je to vzelo veliko časa, so se kljub temu usedli skupaj in kakšno rekli. Koliko lepih zgodb mi pripoveduje babica o starih časih, bojim se, da jaz tega ne bom mogla početi.

Tudi računalniki so postali nekaj, brez česar skoraj nihče ne more več živeti. S tem se je bistveno spremenilo prijateljstvo. Postali smo odvisni od spletnih strani, ki pa prinašajo ogromno slabega: prevare, posilstva, zlorabe ... Če znamo varno, previdno surfati po svetovnem spletu, lahko najdemo veliko prijateljev.

Tudi vrednote izgubljajo svoj pristen pomen. Na različnih področjih so različno cenjene. Pri nas je vrednota mir nekaj samoumevnega, ponekod sta jim svoboda in mir kratena. Lahko bi celo rekli, da je za naše čase značilna kriza vrednot. Vse bolj se v ospredje prebija denar. Vrednota postaja, ker brez denarja preprosto ne moremo živeti in delovati, imeti ga moramo tudi, če se želimo gibati v visokih krogih. Nekateri ljudje preprosto nimajo mej v zapravljanju in nepoštenem služenju denarja. Radi bi imeli še več kot imajo: vilo, bazen, limuzino, dva vikenda, ranč, svoj kazino ... In sploh ne pomislijo, da se na drugi strani v revščini kopa na milijone

ljudi, ki bi ta denar, ki ga oni namenljajo v nepotrebne stvari, še kako krvavo potrebovali.

Tudi prijateljstvo izgublja svoj pomen. Vsakdo si želi pristnega, prijaznega, dobrodušnega, zaščitniškega in dobrega prijatelja, ki te zna potolažiti in ti stoji ob strani v najtežjih trenutkih. Takih prijateljev je zelo malo. Veliko ljudi misli le na korist in si išče takšne prijatelje, ki bodo dobra ``partija``.

Mislím, da je potrebno pretehtati in v življenju iskati in najti takšne prijatelje, ki nas ne bodo imeli radi samo zaradi našega denarja in naslova v državi, temveč preprosto zaradi tega kar smo.

Marsikdo zna dokazati, da prave vrednote še vseeno niso povsem izumrle. Solidarnost, pomoč, prijateljstvo ter ljubezen do sočloveka in narave so pokazali predvsem tisti, ki so nedolgo nazaj pomagali ljudem v stiski, ki jih je prizadela mrzla, zimska, ledena ujma. Gasilci, vojaki, prostovoljci - spoštovanja vredni ljudje, ki so pomagali ljudem v stiski. Po njih se zgledujmo in ravnajmo podobno njim, pa bo naša družba postala še nekaj bolj čudovitega, kot je sedaj, saj bomo postali edinstveni in povezani med seboj v dobrem in slabem.

Vsakdo naj se zamisli nad svojim ravnanjem. Ugotovi naj ali dela dobro ali slabo. Ali spada v prvo skupino ljudi, kjer ne poznaj več pravega prijateljstva, kjer je najpomembnejša vrednota denar in jim je vseeno tudi za naravo. Ali pripada v drugo skupino prijaznih ljudi, kjer poznajo pristno prijateljstvo, kjer ni denar zagotovilo za srečo in kjer imajo radi vso stvarstvo.

Če bi se tudi naši politiki zamislili nad sabo in začeli ravnati dobro in po svoji vesti ter bi prisluhnili srcu, bi bilo v naši državi mnogo boljše. Tako pa je vse na nas. Na nas navadnih smrtníkih. Naša naloga je, da spremenimo, če je potrebno, najprej sebe in s tem posledíčno tudi svet. Od nas je odvisno, da našo družbo delamo boljšo in prijaznejšo vsem ljudem, ne glede na raso, spol ali barvo kože. Naša želja in dolžnost je, da naši državi zagotovimo boljšo prihodnost.

Moja ljuba domovina, vem, da se bodo našli ljudje, ki te bodo popeljali iz krize. Samo tako boš spet lahko sijala v svojih lepotah in privabljala ljudi. Samo tako boš spet pristna in prijazna. Samo tako boš spet lahko ti.

Slovenija, moja domovina, rada te imam.

Patricija Peklar, 8. b

Mentorica: Jožica Vršič